

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 53.

Vydána dne 18. května 1940.

Cena: K 1—.

Obsah: (162. a 163.) 162. Nařízení, jímž se mění a doplňuje zákon o přímých daních a upravuje darovací daň. — 163. Nařízení o nové úpravě některých platových poměrů protektorátních a jiných veřejných zaměstnanců v činné službě a poživatelů odpočívých (zaopatřovacích) platů,

162.

Vládní nařízení

ze dne 29. února 1940,

jímž se mění a doplňuje zákon o přímých daních a upravuje darovací daň.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Část první.

Zákon ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění zákonů ze dne 17. prosince 1927, č. 180 Sb., ze dne 27. listopadu 1930, č. 167 Sb., a ze dne 2. července 1936, č. 226 Sb., a vládních nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 393 Sb., a ze dne 14. března 1939, č. 69 Sb., se mění a doplňuje takto:

čl. I.

V § 2 se zrušuje ustanovení označené dosud jako č. 3; č. 4 se označuje jako č. 3.

čl. II.

V § 5, odst. 2 se připojuje věta: „Služební požitky příslušníků rodiny se však připočtou, jestliže důchod poplatníka a příslušníků rodiny včetně jejich čistých služebních požitků přesahoval v kalendářním roce:

a) u poplatníků s nejvýše dvěma příslušníky pobírajícími služební požitky 30.000 K,

b) u poplatníků se třemi takovými příslušníky rodiny 40.000 K a

c) u poplatníků se čtyřmi nebo více takovými příslušníky rodiny 50.000 K.“

čl. III.

§ 15, č. 1, písm. d) zní:

„d) Při služebních požitcích, uvedených v § 11, odst. 1, č. 1 a 2, výdaje tohoto důchodu se týkající [č. 1, písm. a) a č. 3]

pausašem 20% z prvních . . . 40.000 K a pausašem 10% z dalších . . . 20.000 K;

při služebních požitcích, uvedených v § 11, odst. 1, č. 3 a 4, nepřesahujících 100.000 K ročně, výdaje tohoto důchodu se týkající [č. 1, písm. a) a č. 3] pausašem 5% z prvních 60.000 K.“

čl. IV.

§ 18 zní:

„(1) Důchodová daň činí ročně:

a) u poplatníků, k jejich rodině nenáleží žádná v § 19 uvedená osoba:

ve stupni	z důchodu přes K	až včetně do K	procent z důchodu	méně o K
1	0	6.000	4	0
2	6.000	8.000	6	120
3	8.000	12.000	8	280
4	12.000	15.000	19	1.600
5	15.000	34.000	20	1.750
6	34.000	40.000	22	2.430
7	40.000	60.000	23	2.830
8	60.000	80.000	26	4.630
9	80.000	90.000	29	7.030
10	90.000	100.000	31	8.830
11	100.000	150.000	38	15.830
12	150.000	300.000	42	21.830
13	300.000	500.000	51	48.830
14	500.000	1.200.000	61	98.830
15	1.200.000	2.000.000	66	158.830
16	2.000.000	2.800.000	70	238.830
17	2.800.000	3.400.000	76	406.830
18	3.400.000	a výše	77	440.830

b) u poplatníků, k jichž rodině nenáleží více než jediná taková osoba:

ve stupni	z důchodu		procent	méně o
	přes K	až včetně do K	z důchodu	K
1	0	6.000	4	0
2	6.000	8.000	6	120
3	8.000	12.000	8	280
4	12.000	15.000	12	760
5	15.000	40.000	17	1.510
6	40.000	60.000	18	1.910
7	60.000	80.000	22	4.310
8	80.000	100.000	25	6.710
9	100.000	150.000	36	17.710
10	150.000	300.000	37	19.210
11	300.000	500.000	45	43.210
12	500.000	1.200.000	54	88.210
13	1.200.000	2.000.000	59	148.210
14	2.000.000	2.800.000	62	208.210
15	2.800.000	3.400.000	67	348.210
16	3.400.000	a výše	71	484.210

c) u ostatních poplatníků:

ve stupni	z důchodu		procent	méně o
	přes K	až včetně do K	z důchodu	K
1	0	6.000	4	0
2	6.000	8.000	6	120
3	8.000	12.000	8	280
4	12.000	15.000	12	760
5	15.000	34.000	15	1.210
6	34.000	40.000	17	1.890
7	40.000	60.000	18	2.290
8	60.000	80.000	20	3.490
9	80.000	90.000	22	5.090
10	90.000	100.000	24	6.890
11	100.000	150.000	27	9.890
12	150.000	300.000	31	15.890
13	300.000	500.000	38	36.890
14	500.000	1.200.000	45	71.890
15	1.200.000	2.000.000	49	119.890
16	2.000.000	2.800.000	52	179.890
17	2.800.000	3.400.000	56	291.890
18	3.400.000	a výše	59	393.890

(2) U vdovců (vdov), k jichž rodině:

a) nenáleží žádná v § 19 uvedená osoba, použije se sazby v odstavci 1, písm. a) stanovené,

b) náleží aspoň jedna taková osoba, použije se sazby uvedené v odstavci 1, písm. c).

(3) Celkový dani podrobený důchod, není-li dělitelný stem, zaokrouhlí se dolů na nejbližší stem dělitelnou částku. Při výpočtu daně (§§ 19 až 22) budiž daň zaokrouhlena dolů na celé K.

(4) Důchodová daň není podkladem pro vyměření a vybírání jakýchkoli přírážek.

(5) Důchodová daň podle

a) § 18, odst. 1, písm. a) nesmí činiti více než 65%,

b) § 18, odst. 1, písm. b) nesmí činiti více než 60% a

c) § 18, odst. 1, písm. c) nesmí činiti více než 50% daňového základu.“

čl. V.

§ 19 zní:

„(1) Pro otázku, které ze sazeb v § 18, odst. 1 stanovených má být použito, přicházejí v úvahu tyto osoby:

1. příslušníci rodiny podle § 5, odst. 4,
2. zletilé děti, rodiče, prarodiče, nevlastní rodiče, pěstouni, zeť a snacha, tchán a tchýně poplatníkovi, pokud jsou v jeho zaopatření,
3. osoby v § 15, č. 2 uvedené, pokud dostávají od poplatníka pravidelné příspěvky převyšující 5% jeho důchodu,
4. nemajetní sourozenci a osoby sešvakřené s poplatníkem až do druhého stupně, kteří jsou jím vydržováni.

(2) U poplatníků s dani podrobeným důchodem nepřevyšujícím 52.000 K, kteří vychovali dvě nebo více dětí, použije se sazby uvedené v § 18, odst. 1, písm. c).

(3) Jde-li o poplatníky mající dani podrobený důchod nejvýše 80.000 K, kteří jsou pro nějaký neduh odkázáni na ošetřování cizími osobami, dále o poplatníky mající dani podrobený důchod přes 52.000 K až do 80.000 K včetně, kteří vychovali dvě nebo více dětí, může se komise usnésti, aby místo sazby uvedené v § 18, odst. 1, písm. a) bylo použito sazby uvedené tamtéž pod písm. b) nebo místo sazby uvedené pod písm. b) sazby pod písm. c).“

čl. VI.

1. § 30, odst. 1 zní:

„(1) Daňová srážka činí:

a) z požitků vyplácených týdně ve výši				
od 193 do 204 K	týdně	3 K	70 hal.	
„ 205 „ 216 „ „	„	4 „	10 „	„
„ 217 „ 228 „ „	„	4 „	60 „	„
„ 229 „ 240 „ „	„	5 „	10 „	„
„ 241 „ 252 „ „	„	5 „	80 „	„
„ 253 „ 264 „ „	„	6 „	50 „	„
„ 265 „ 276 „ „	„	7 „	20 „	„
„ 277 „ 288 „ „	„	8 „	10 „	„
„ 289 „ 300 „ „	„	9 „	—	„
„ 301 „ 312 „ „	„	9 „	90 „	„
„ 313 „ 324 „ „	„	11 „	10 „	„

od 325 do 336 K	týdně	12 K	20 hal.
337	348	13	40
349	360	14	80
361	372	16	20
373	384	17	50
385	395	19	20
396	405	20	80
406	416	22	40
417	427	24	20
428	437	26	10
438	447	27	90
448	453	28	80

b) z požitků vyplácených měsíčně ve výši

od 837 do 885 K	měsíčně	16 K
886	937	18
938	989	20
990	1.041	22
1.042	1.093	25
1.094	1.145	28
1.146	1.197	31
1.198	1.249	35
1.250	1.302	39
1.303	1.354	43
1.355	1.406	48
1.407	1.458	53
1.459	1.510	58
1.511	1.562	64
1.563	1.614	70
1.615	1.666	76
1.667	1.712	83
1.713	1.759	90
1.760	1.805	97
1.806	1.851	105
1.852	1.897	113
1.898	1.943	121
1.944	1.963	125

2. Do § 30 vkládají se jako odstavce 7 a 8 tato ustanovení:

„(7) Pro poplatníky s hrubými požitky přesahujícími při týdenní výplatě 288 K, při měsíční výplatě 1.249 K a při výplatách v jiných obdobích částky poměrně těmto hraničním obdobím odpovídající, k jichž rodině nenáleží žádná osoba v § 19 uvedená, zvyšují se sazby uvedené v předchozích ustanoveních o 20%.“

(8) Příjemce jest povinen plátcí předložit obdobně podle § 31, odst. 3 potvrzení o stavu a počtu osob v § 19 uvedených. Dokud tak neučiní, sráží plátce přírůžku v odstavci 7 uvedené.“

Čl. VII.

1. V § 36, odst. 1, větě druhé se vypouštějí slova: „u ostatních srážecí podrobených požitků (§ 28) provede se též výpočet s tou změnou, že tu odečítání paušálu podle § 15,

č. 1, písm. d) odpadá.“ Za slovy „podle § 18“ se nahrazuje středník tečkou.

2. Do § 36 se vkládá jako odstavec 3 toto ustanovení:

„(3) Příjemce jest povinen plátcí předložit obdobně podle § 31, odst. 3 potvrzení o stavu a počtu osob v § 19 uvedených. Dokud tak neučiní, sráží plátce daň sazbou uvedenou v § 18, odst. 1, písm. a).“

Čl. VIII.

Za § 37 vkládá se § 37a, jenž zní:

„(1) Pobíral-li v kalendářním roce některý příslušník poplatníkovy rodiny (§ 5, odst. 4) služební požitky (§ 11), jest poplatník povinen podati příznání k dani důchodové, jestliže důchod poplatníka a příslušníků jeho rodiny včetně jejich čistých služebních požitků přesahoval

a) u poplatníků s nejvýše dvěma příslušníky pobírajícími služební požitky 30.000 K,

b) u poplatníků se třemi takovými příslušníky rodiny 40.000 K a

c) u poplatníků se čtyřmi nebo více takovými příslušníky rodiny 50.000 K.

V těchto případech budou služební požitky příslušníků rodiny připočteny k důchodu poplatníkově. Poplatník jest povinen v příznání uvést služební požitky příslušníků rodiny a jméno a adresu jejich zaměstnavatelů.

(2) Nepřesáhne-li v případech uvedených v odstavci 1 součet hrubých služebních požitků poplatníka i všech příslušníků rodiny za rok částku 23.556 K, bude daň poplatníkoví vyměřena z úhrnu těchto hrubých služebních požitků, a to příslušnými sazbami v § 30 uvedenými a na celý rok přepočtenými. Ustanovení § 34 platí i v těchto případech.

(3) Přesáhne-li v případech uvedených v odstavci 1 součet hrubých služebních požitků poplatníka i všech příslušníků rodiny za rok částku 23.556 K, vyměří se poplatníkoví daň z celého důchodu (včetně služebních požitků příslušníků rodiny) v řádném vyměřovacím řízení podle všeobecných ustanovení tohoto zákona.

(4) Při vyměření daně podle odstavců 2 a 3 bude na její úhradu započtena daň plátcem poplatníkoví a příslušníkům jeho rodiny v kalendářním roce sražená. Přesahuje-li vyměřená daň součet daňových srážek těchto osob, předepíše se poplatníkoví rozdíl k přímému placení, při čemž platí ustanovení § 5, odst. 5. Přesahuje-li však součet daňových srážek těchto osob daň poplatníkoví vymě-

řenou, vrátí se rozdíl poplatníkovi jako přeplatek.“

Čl. IX.

(1) V § 105 se nahrazují odstavce 2 a 3 těmito ustanoveními:

„(2) S pozemkovou daní vybírá se zvláštní příspěvek ve výši 15% základu pro vyměření pozemkové daně (§ 103). Tento příspěvek není základem pro vybírání jakýchkoli přírážek.

(3) Počínajíc berním rokem 1940 vybírá se s pozemkovou daní též státní přírážka ve výši 1% základu pro vyměření daně pozemkové. Tato přírážka není základem pro vybírání jakýchkoli přírážek.“

Čl. X.

§ 136, odst. 5 zní:

„(5) Současné užívání dvou nebo více malých bytů jednou domácností anebo dvou nebo více malých provozoven jedním živnostníkem způsobuje ztrátu vlastnosti malých bytů nebo malých provozoven, přesahuje-li celková obytná podlahová plocha současně užívaných malých bytů 80 m² nebo celková podlahová plocha současně užívaných malých provozoven 36 m².“

Část druhá.

Čl. XI.

(1) Příspěvek podle § 18, odst. 6 zákona o přímých daních ve znění vládního nařízení č. 393/1938 Sb., sražený v kalendářním roce 1940 ze služebních požitků, bude zaúčtován na úhradu daně důchodové na berní rok 1941 a jest na tento berní rok odčitatelný od základu daně důchodové.

(2) Příspěvek podle § 18, odst. 6 zákona o přímých daních ve znění vládního nařízení č. 393/1938 Sb. na berní rok 1940 jest i po 1. lednu 1941 odčitatelný od základu daně důchodové a všeobecné daně výdělkové obdobně podle ustanovení § 15, č. 1, písm. e) a § 55, odst. 2 za týchž podmínek jako všeobecná daň výdělková.

(3) Poplatníkům, jimž byla v kalendářním roce 1940 daň důchodová sražena podle § 13, odst. 2 nebo podle § 36 zákona o přímých daních, vyjma příslušníky četnictva a vládního vojska, bude při vyměření daně důchodové ze služebních (funkčních) požitků na berní rok 1941 z moci úřední povolena sleva. Sleva se rovná čtvrtině rozdílu mezi daní připadající na služební (funkční) požitky podle příslušné sazby § 18, odst. 1 a §§ 19 a 20 ve znění tohoto

vládního nařízení a daní včetně příspěvku podle § 18, odst. 6, která podle §§ 18 až 20 zákona o přímých daních ve znění vládního nařízení č. 393/1938 Sb. připadá na služební (funkční) požitky, vypočtené beze zřetele na ustanovení článku III tohoto nařízení.

(4) U služebních požitků podrobených sražce daně důchodové podle § 30 zákona o přímých daních bude daňové povinnosti na berní rok 1941 učiněno zadost, byla-li daň řádně sražena v prvních třech měsících roku 1940 sazbou § 30, stanovenou vládním nařízením č. 393/1938 Sb., a v dalších devíti měsících sazbou § 30, stanovenou tímto nařízením.

(5) Příjemcům služebních požitků (a to i přednostům politických úřadů I. a II. stolice), podrobených sražce daně důchodové podle § 36, bude daň důchodová na berní rok 1941 s použitím ustanovení odstavce 3 vyměřena sazbou stanovenou tímto nařízením z celkového důchodu roku 1940 ve smyslu § 37 zákona o přímých daních.

(6) Ustanovení § 140, odst. 6, věty druhé zákona č. 103/1926 Sb. pozbývají platnosti počínajíc 1. dubnem 1940.

Část třetí.

Čl. XII.

Bezplatná věnování movitých věcí, která poskytují rodiče dětem nebo děti rodičům a která v žádném kalendářním měsíci nepřesahují částku 1000 K, jsou osvobozena od daně z obohacení, pokud u příjemce zásadně podléhají dani důchodové. Na tato věnování nevztahují se ustanovení o sčítání věnování (darování) týmž dárcem témuž obdarovanému, uvedená v dodatku k sazbě zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb., kterým se nově upravují válečné přírážky k poplatkům a mění některá ustanovení o poplatcích, a v § 3 zákona ze dne 1. července 1937, č. 178 Sb., o změně a doplnění některých právních ustanovení o poplatcích a jiných dávkách.

Část čtvrtá.

Čl. XIII.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti počínajíc berním rokem 1941 s těmito odchylkami:

a) Ze služebních požitků příslušníků četnictva a vládního vojska v činné službě, vyplacených v roce 1940, podléhají dani důchodové jen ty částky, které se týkají doby po 31. březnu 1940, a to sazbami stanovenými tímto nařízením.

b) Srážení daně důchodové sazbami stanovenými v tomto nařízení se provede od 1. dubna 1940, po případě od prvního výplatního období, následujícího po tomto dni.

c) Články IX a X nabývají účinnosti počínaje berním rokem 1940.

d) Článek XII nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1940.

(2) Toto nařízení provede ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

163.

Vládní nařízení

ze dne 29. února 1940

o nové úpravě některých platových poměrů protektorátních a jiných veřejných zaměstnanců v činné službě a poživatelů odpočivných (zaopatřovacích) platů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Drahotní přídavek, stanovený v § 1 a v § 2 vládního nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 299 Sb., o jednorázové drahotní výpomoci a o měsíčním drahotním přídatku protektorátním a některým jiným veřejným zaměstnancům v činné službě a poživatelům odpočivných (zaopatřovacích) platů, se zvyšuje u všech zaměstnanců v činné službě, uvedených v § 9, odst. 1 až 3 zmíněného nařízení, o 1.800 K ročně. Ustanovení § 1, odst. 3 téhož nařízení platí přiměřeně.

(2) Protektorátnímu zaměstnanci, který byl dočasně zbaven úřadu (suspendován, zproštěn od vykonávání služby), vyplácí se po dobu dočasného zbavení úřadu (suspense, zproštění od

vykonávání služby) drahotní přídavek, zvýšený podle odstavce 1, v poloviční výměře.

§ 2.

(1) Drahotní přídavek, stanovený v § 6 vl. nař. č. 299/1939 Sb., se zvyšuje o 1.200 K ročně. Drahotní přídavek v této částce přísluší i při ročním výslužném (vdovské pensi, sirotčí pensi) 12.000 K a vyšším (vyšší).

(2) Drahotní přídavek podle odstavce 1 přísluší také k čekatelnému.

(3) Hranice příjmů, stanovená vládním nařízením ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb., o úsporných opatřeních personálních, v § 22, odst. 1, se zvyšuje na 18.600 K ročně, v §§ 23, 26 a 27 (ve znění vládního nařízení ze dne 14. března 1939, č. 65 Sb.), se zvyšuje na 13.200 K ročně, v § 24, se zvyšuje na 10.650 K ročně, v § 31, se zvyšuje z částky 18.000 K na 19.200 K ročně.

§ 3.

Ustanovení § 3 vl. nař. č. 299/1939 Sb. se mění a bude zníti takto:

„(1) Pokud by služební plat zaměstnancův bez výchovného s případným doplňovacím přídatkem ženatých a s drahotním přídatkem, po odečtení pensijního příspěvku a pojistného podle předpisů platných pro nemocenské pojištění, nedosáhl roční částky, která činí

ve skupině míst činovného	u svobodných (§ 11 vl. nař. č. 380/1939 Sb.)	u ostatních
	K	K
A	10.200	12.000
B	9.756	11.556
C a D	9.300	11.100,

přísluší zaměstnanci doplňkový přídavek v takové výši, aby této roční částky dosáhl.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce platí i pro neplně zaměstnané s tím rozdílem, že roční částky v přiměřeně nižší výměře určí ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro svobodné zaměstnance do dokonání 24. roku věku a po dobu prvních tří roků jakékoliv jejich služby.“